

ПРОТОКОЛ

№ 33

гр. П., 19.01.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – П. в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ирина Ат. Джунева

Съдебни АНТОНИЯ ИВ. Г.ЕВА

заседатели: АТАНАСКА Н. ДАМЯНОВА

при участието на секретаря Стоянка Ст. Коцева и прокурора Т. Д. Ж.

Сложи за разглеждане докладваното от Ирина Ат. Джунева Наказателно дело от общ характер № 20235200200986 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

За ОП-С. се явява Т. Ж. заместник на административния ръководител – заместник-окръжен прокурор на Окръжна прокуратура – С., надлежно командирован от С..

Подсъдимият Г. П. И. се явява лично. За него адв. К., редовно упълномощен.

За ТД на НАП-Пловдив се явява главен юрисконсулт Т.П.С редовно упълномощен от Министъра на финансите.

ПО ХОДА НА ДЕЛОТО:

ПРОКУРОРЪТ: - Да се даде ход на делото.

АДВ. К.: - Аз ще моля да не се дава ход на делото, а същото да бъде прекратено, тъй като считам, че вмененото деяние на моят подзащитен не представлява престъпление по смисъла на чл.255 от НК, така както е формулирано в обвинителния акт, а именно че моят подзащитен е извършил престъпление за това, че за периода 15.10.2018г. -15.05.2021 г. в гр. С., като пълномощник на „Примавера“ е избегнал установяване и плащания на

данъчни задължения в особено големи размери, като не е подал в ТД на НАП Варна, офис С. декларация съгласно чл.125 и предхождащо заявление за регистрация от Закона за ДДС. Считам, че моят подзащитен не може да бъде субект на данъчно престъпление по чл. 255, ал.3. Според мен това е така, защото както има установени и в предната практика на ВКС – кръга на данъчно задължените лица е много по широк от кръга на лицата, които могат да извършват данъчни престъпления. В тази насока, за да бъде вменено престъплението по чл.255, ал.5 на моят подзащитен прокуратурата се е позовала на едно пълномощно, което е приложено в материалите по делото в том 2, стр.51 и че с това пълномощно моят подзащитен имал задължения, както за регистрация по Закона за ДДС да регистрира дружеството по този Закон, както и да подава справки-декларации за периода когато е надхвърлил данъчния период с оглед на реализирания доход. Считам, че пълномощното, което е подписано от собственика на дружеството - А.Ч. и което е нотариално заверено от 03 април 2018 г. никъде не се вменява задължение или пък възможност на моя подзащитен да извършва такива действия по отношение както на регистрацията, така и на подаването на справки- декларации. Прокуратурата се бърка в два института на гражданското право – първо е института на упълномощаването, регламентиран в разпоредбата на чл.36 и следващите от закона за задълженията и договорите и института на договор за поръчка, регламентиран по чл.280 и следващите от Закона за задълженията и договорите. С упълномощаването, което е въз основа на правното основание на чл.36 се създават само права за моят подзащитен, но не и задължения. Той никъде не е длъжен да извършва тези действия, които данъчните органи респективно по настоящия процес прокуратурата, което му е вменено като задължение. Той не е разполагал с такава правна задълженост да извършва тези дейности, това е било задължение на собственика на фирмата. Той е данъчно задълженото лице по смисъла както и на Закона и на ДДС, както и респективно не изпълнението и не пълното изпълнение на задълженията по Закона за ДДС, като изпълнителни деяния по наказателния кодекс. Поради това аз считам, че моят подзащитен не е пропуснал да извършва дейност, т.е. от негова страна не са налице бездействия, които да инкриминират вмененото му престъпление. В тази насока считам, че са разпоредбите на *Тълкувателно решение №1 от 07.05.2009 г. /цитира/*. Тука нямаме такова съвпадение, за да доведе това до вменяване на инкриминираното деяние. Освен това съгласно

разпоредбата на чл. 255, а и със сходните данъчни текстове от НК поражда необходимостта първо, за да имаме не изпълнение на задълженията за подаване на данъчните декларации, трябва да бъде изпълнено задължението за данъчна регистрация по Закона за ДДС – тука няма такава данъчна регистрация. Имало е в миналото, но след това тя е била прекратена – имаме дерегистрация. След това моят подзащитен не е имал и физическата възможност да извърши данъчна регистрация по Закона за ДДС, защото той като пълномощник не е разполагал нито с електронен подпис, нито с друга правна възможност, която да му позволи той да извърши тази данъчна регистрация. В тази насока имаме практика на Върховния съд, както преди приемане на *Тълкувателно решение №1* така и преди приемане на *Тълкувателно Решение №4*, също касаещи за данъчно задължените лица и субектите, които могат да бъдат отговорни за извършване на данъчно престъпление, ето защо в тази насока аз ще ви моля да имате предвид едно: *Решение №338 от 06 октомври 2023 г. на Върховния съд по наказателно дело 667/2023 г. на второ наказателно отделение /цитира/*. – то е сходно с това, което се отнася за моя подзащитен и не съставлява престъпление за него и той не може да бъде субект на данъчното престъпление. Освен това ще ви моля да имате предвид и една друга практика на Върховния съд, която е инплицитно свързана с *Тълкувателно решение №4*, относно лицата, които могат да бъдат субекти на данъчното престъпление – това е *Решение №25 от 02 февруари 2020 г. по наказателно дело № 2993/2011 г. на първо наказателно отделение /цитира/*. С разпоредбата на чл.36, която регламентира упълномощаването, се възлагат само права, не задължения. В тази насока аз ще ви моля когато обсъждате тези въпроси да имате предвид един учебник от 1973г. – *Гражданско право с автор Витали Таджер* на стр.330 подробно от позицията на правната доктрина се обяснява същността на договора за упълномощаване, като едностранна правна сделка. В тази насока е и друга правна литература – това е: *учебника на проф. Любен В.ев от 1956г., преиздаден през 1993 г. –Гражданско право на стр.368 /цитира/; Решение №305 от 18 юни 2012 г. на ВКС по наказателно дело 911/2013 г. първо наказателно отделение; решение №190 от 8 април 2013 г. на ВКС по наказателно дело 505/2013 г. на първо наказателно отделение*. Считам, че за липсата на регистрация, както и на подаването на справки-декларации, които са вменени на моя подзащитен, единствено отговорен е собственика на

фирмата, упълномощаването не може да създаде наказателно-правна отговорност за моя подзащитен. Един факт, който е убегнал от вниманието на прокуратурата и който е от съществено значение, относно същността на упълномощаването. Упълномощаването може да обхваща действия, които към момента на неговото извършване, упълномощеният е имал право, но то не създава дори и права, а още по малко и задължения за действия, които биха могли да възникнат за в бъдеще, с оглед дейността на фирмата. В обвинителния акт е посочено, че предходната данъчна регистрация, е била извършена на 02.04.2018 г. и след това е deregистрирана. Към датата на упълномощаването фирмата не е била данъчно регистрирана по закона за ДДС, регистрацията първоначално е направена на 20 април, а deregистратията е на 30 август, а упълномощаването е от 03 април. Не може с упълномощаването да се възлагат действия по една дейност, която още не е присъща на дружеството и това е дейността по данъчната регистрация и извършването на действия свързани с данъчната регистрация, а именно подаването на справки-декларации. Ако към този момент фирмата е била данъчно регистрирана, хипотетично може да се спори дали с упълномощаването той е бил длъжен да извършва тези дейности, но от тази разлика в датата на упълномощаване, която предхожда датата на данъчната регистрация по ДДС не могат да му се вменят задължения за по късен период, които не са съществували към момента на упълномощаването и нотариалната заверка. Освен това напълно съзнавам съдържанието на *Тълкувателно решение №4*, но то също не създава правна конструкция за вменяване на не изпълнението на вменените задължения на моя подзащитен за данъчно престъпление, тъй като това пълномощно не е вписано в Търговския регистър, за да може да има значение и за данъчните органи. Аз съм убеден, че колегата от териториалната дирекция ще ме подкрепи, че ако едно лице само въз основа на едно такова пълномощно, без да има специално указание, че той може да извършва данъчна регистрация, да подава справки-декларации, и че това пълномощно не е регистрирано в търговския регистър ще бъде допусната данъчна регистрация. Ето защо аз считам, че с обвинителния акт на моя подзащитен той не е осъществил елементите на престъпния състав на чл.255. В тази насока е и правната доктрина от *учебника на Павел Гайдаров – Данъчни престъпления, стр.112 и следващите /цитира/*. Поради, което аз ще Ви моля да постановите определение, с което да

прекратите съдебното производство.

ПРОКУРОР: Уважаема г-жо председател, уважаеми съдебни заседатели, може би тези всички съображения, които бяха изтъкнати от процесуалния представител на подсъдимия, следва да намерят място в обсъждането на задължителните въпроси в хода на разпоредителното заседание, което надявам се ще бъде дадено в един последващ момент. В т.2 по въпросите за прекратяване и спиране на наказателното производство към момента считам, че ход на делото трябва да се даде и да се продължи по процедурата.

ЮРИСКОНСУЛТ С.: Смятам, че няма основания за прекратяване на делото, а за разглеждане по същество.

След съвещание съдът намира, че процесуална пречка за даване ход на разпоредителното заседание не съществува. Въпросът, който се поставя от защитата ще бъде обсъден от съдебния състав съгласно разпоредбата на чл.248, ал.1, т.2 от НПК, поради което съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ

НЕ ПОСТЪПИХА ОТВОДИ НА СЪДА, СЕКРЕТАРЯ И ПРОКУРОРА.

Съдът

ДОКЛАДВА: Постъпила молба от представителя на министерство на финансите за приемане на съвместно разглеждане на гражданския иск.

ЮРИСКОНСУЛТ С.: Да се приеме.

ПРОКУРОР: Да се приеме. Не възразяваме своевременно е предявено.

АДВ. К.: Да се приеме.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ: Приема така депозираната молба от представителя на

министерство на финансите.

Сне се самоличността на подсъдимия

ПОДСЪДИМИЯ Г. П. И.: - роден на 29.10.1975г. в гр. П., български гражданин, неженен, висше образование не осъждан, адрес гр. П. , ул. " А.К"№3, ЕГН:*****

ПОДСЪДИМИЯ И.: - Получих препис от обвинителния акт повече от седем дни.

На подсъдимият И. се разясниха правата по чл.55, чл.94 чл.115 ал.4 и чл.274 от НПК.

ПОДСЪДИМИЯ И.: - Разбрах правата си.

ПРОКУРОР: Уважаема г-жо председател, уважаеми съдебни заседатели, следвайки хронологично въпросите, които следва да намерят обсъждане по реда на чл.248, ал.1 от НПК следва да се има предвид следното: Делото е подсъдно на съда, при което е било образувано, предвид и решението на ВКС. Считаме, че към настоящия момент няма основания за прекратяване на наказателното производство, не е било допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните права, което да нарушава правата на страните, правото на защита. В момента все още е на лице процесуална възможност за разглеждане на делото по реда на особените правила, а именно по реда на глава 27 от НК, макар че до момента такива заявки сме нямали. Не се налага разглеждането на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на защитник и вещо лице преводач, както и може би в хода на делото ще се наложи извършването на следствени действия по делегация, имам предвид, че лицата, които са от списъка за призоваване са от С. и бихме могли в един по късен момент да обсъдим разпити чрез видео – конферентен разговор. Мерките за процесуална принуда са адекватни, към момента нямаме никаква индикация за тяхното нарушаване. При насрочване на съдебното заседание моля, да бъдат призовани лицата приложени в списъка към обвинителния акт.

ЮРИСКОНСУЛТ С.: Считам, че не са на лице основания по т.2 за

прекръпяване. Категорично и както е изложено в обстоятелствената част на обвинителния акт, считаме че подсъдимия е годен субект на престъплението по чл.255, също мотивирани аргументи, които ще изложим в хода по същество. Така че считам, че такова основание за прекръпяване не е налице към настоящия момент. Няма пречки за разглеждане на производството. Подсъдно е делото на съда. Няма основания за спиране на наказателното производство. Не са допуснати нарушения на процесуалните права, които да нарушават правото на защита. Няма основания за разглеждане на делото при закрити врати. Няма да искам нови доказателства.

АДВ. К.: Поддържам си искането за прекръпяването на наказателното производство. В подкрепа на моето искане и на моето становище, че моят подзащитен не е и не може да бъде субект на наказателна отговорност е и *Тълкувателно решение №4 от 20 март 2016 г. в т.3 на диспозитива е посочено:/цитура/*. Съображенията ми, които поддържам са, че той не е субект на наказателно преследване и се съдържат в обстоятелствената част на посоченото постановление, където ВКС подробно е анализирал и направил съпоставка между данъчно задълженото лице, което е собственик на фирмата, която осъществява конкретната дейност и физическо лице, на което са възложени да изпълнява определени дейности. ВКС тук вече е посочил, че представителят на търговското дружество, което е физическо лице, това упълномощаване трябва да бъде регистрирано в Търговския регистър и затова Върховния съд е казал */цитура/*. Такова вписване в Търговския регистър няма и това Тълкувателно решение не отменя онези решения на Върховния съд от 2012 г. и 2013 г, които Ви цитирах, тъй като те са в унисон, философията в онези решения и в тези решения е една и съща, че само упълномощаването без регистрация в търговския регистър не може да направи лицето субект на данъчното престъпление. Относно следващите точки, поддържам прокурора, за да не ги преповтарям. По отношение на доказателствата, защото не можах да открия по материалите по делото – едни писмени доказателства, че моят подзащитен е бил на трудов договор към това дружество, който трудов договор е сключен на 27 април 2018 г. и е прекратен на 21 април 2020 г. – представям този договор.

ЮРИСКОНСУЛТ С.: Да се приеме.

ПРОКУРОР: Да се приеме.

ПОДСЪДИМИЯ И.: Няма какво да кажа. Съгласен съм с казаното от моя защитник.

Съдът се оттегли на тайно съвещание по въпросите на чл.248, ал.1 от НПК.

След съвещание съдът съобщи на страните определението си, като им разясни правото на обжалване и протест и сроковете за това

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 15:20 часа.

Председател: _____

Секретар: _____